

Когато дойде време да се приема правилника, нашият дългогодишен и авторитетен преподавател по история Андрей Диамандиев стана прав, вдигна ръка и силно развълнуван поиска думата няколко пъти последователна. Каза, че когато се изработва правилник за Първа мъжка гимназия, той трябва да бъде направен от най-възрастните и дългогодишни учители в гимназията, а не от най-младия. След като той се успокои, директорът каза, че назначава комисия за изготвяне на правилник с председател Т. Тодоров и членове Андрей Диамандиев и Венцеслав Димитров.

Един ден, когато работех в къщи, прислужникът дойде да ме вика при директора. Той се засмя още като ме видя и ми каза, че комисията одобрила мяя правилника, без да измени нито една запетайка. На следващия учителски съвет директорът по един много деликатен начин направи забележка за това, че се вдигна напразен шум по въпроса.

Имаше и друг един интересен случай. Решихме да направим екскурзия до Букурещ, Виена и Будахеща. За тази цел имахме богат фонд и бедните ученици пътуваха бесплатно. Минавам край дирекцията и чувам толяма разправия. Директорът се караше на един учител, който беше натоварен с уреждането на екскурзиията, че нищо не е направил, а в чужбина са вече уведомени и сега България ще се изложи. Влизам при него и му казвам да се успокой, защото аз де наемам да уредя работата, но имам нужда само от двама разсилни. "Вземи всичките разсилни, казва директора, ако трябва, но само уреди въпроса". Аз се разтичах и в понеделник и вторник непосредствено преди Великден изкарах групов паспорт и в срядата, когато започваше ваканцията, заминахме. Тръгнах и аз за тази заслуга, макар че не бях предварително предвиден.

Когато чета сега Димов, аз се питам как така ние не прозряхме, че умим бъдещия Хюго на България. Той беше много скромен, много коректен. По физкултура той имаше претенции да бяга най-бързо и да прави най-голям скок.

У Ч И Т Е Л И

IV КЛАС

ИВАН ДОРЕВ - беше преподавател по гръцки език и случайно е преподавал български в този клас.

ТАДЖЕР - беше евреин. Не представляваше нещо особено. Беше саможив, затворен в себе си, учениците бяха доволни от него, защото беше много сниходителен в оценките си.

АНДРЕЙ ДИАМАНДИЕВ - преподаваше по история. Ожени се на 55 г. Беше ми учител в прогимназията в Казанлък. Беше прогресивен и помня с